

Sygn. akt IV KO 102/18

POSTANOWIENIE

Dnia 20 grudnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Kala

w sprawie **P. K.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 212 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 20 grudnia 2018 r.,

wniosku Sądu Rejonowego w O.

z dnia 30 października 2018 r., sygn. akt II K [...]

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,

na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił:

**przekazać powyższą sprawę do rozpoznania
Sądowi Rejonowemu w T.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w O., właściwy do rozpoznania sprawy zainicjowanej aktem oskarżenia wniesionym przeciwko P. K., któremu zarzucono popełnienie trzech przestępstw z art. 212 § 1 k.k. i art. 216 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., postanowieniem z dnia 30 października 2018 r., sygn. akt II K [...], zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie tej sprawy innemu sądowi równorzędnemu – spoza obszaru właściwości Sądu Okręgowego w K. - ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości.

W uzasadnieniu wniosku wskazano, że pokrzywdzonymi zarzuconymi oskarżonemu czynami są dwaj sędziowie pełniący służbę w Sądzie Rejonowym w O. – w tym obecny prezes tego sądu - oraz sędzia Sądu Okręgowego w K., która przez wiele lat orzekała w Sądzie Rejonowym w O.. Powyższa sytuacja, w ocenie

organu wnioskującego, sprawia, że dla zagwarantowania swobody orzekania i stworzenia przekonania, że przedmiotowa sprawa zostanie rozpoznana w sposób obiektywny. Konieczne jest więc przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu, spoza obszaru właściwości Sądu Okręgowego w K..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w O. zasługiwał na uwzględnienie.

Nie ulega wątpliwości, że przedstawiona wyżej konfiguracja powiązań pokrzywdzonych z sądem miejscowo właściwym do rozpoznania sprawy wymaga, by - ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości - sprawę rozpoznał inny równorzędny sąd i to usytuowany poza obszarem właściwości Sądu Okręgowego w K.. Tylko takie posunięcie jest bowiem w stanie zagwarantować przeprowadzenie postępowania w sposób wolny od podejrzeń co do braku bezstronności sędziów orzekających w sprawie, które to podejrzenia mogłaby wywołać już sama tylko świadomość istnienia wskazanych wyżej powiązań pokrzywdzonych z sądem miejscowo właściwym do rozpoznania sprawy. Jest ono również niezbędne do wywołania u zewnętrznych obserwatorów tego procesu przekonania, że wymiar sprawiedliwości realizuje swoje konstytucyjne funkcje w sposób prawidłowy i w pełni niezawisły (por. postanowienie SN z dnia 14 lipca 2010 r., sygn. akt V KO 66/10). Pamiętać bowiem należy, że pod pojęciem „dobro wymiaru sprawiedliwości”, w rozumieniu przepisu art. 37 k.p.k., trzeba rozumieć także potrzebę ukształtowania w opinii społecznej przekonania o obiektywnym działaniu sądów i ich bezstronności w rozpoznaniu każdej, choćby incydentalnej, sprawy.

Z uwagi na powyższe, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.